



Adossades a les parets.



Per a cobrir un pou d'aigua.

nombroses als Ports, la Plana i l'Alt Palància. Dins de les àrees de localització, no s'ubiquen mai en terres de regadiu. També és normal que es localitzen en parcel·les en les quals abunden les lloses adequades per a la seua construcció (siguen del material que siguin), i que la parcel·la no es trobe ni molt a prop (no es construeixen), ni molt lluny (són substituïdes per "casetes" més convencionals) del nucli urbà.

Per tot açò, tot i que hi ha excepcions, el

normal és trobar profusió d'aquests refugis en parcel·les de secà situades entre 4 i 8 km. del nucli urbà més pròxim (una hora o una hora i mitja a peu). Naturalment, són més abundants als llocs de major parcel·lació de la terra. Pel que fa a la ubicació en les parcel·les -encara que n'hi ha de situades en un lloc central- normalment es construeixen adossades a les parets que envolten la parcel·la.

Aquestes construccions rurals -dins de la rica varietat de for-

mes- són totes similars respecte a la tècnica constructiva; difereixen, però, en la funcionalitat: refugis durant la realització de les faenes agràries, refugis pastorals (assentats junt als camins ramaders o senders), els que s'utilitzen per a activitats cinegètiques tradicionals (els típics

obertures.

Els murs s'aconsegueixen apilant ordenadament les pedres, col·locades "de vuit", afermades -quan ho requerisquen- amb cunys petits del mateix material. La grossor del mur decreix a mesura que guanya altura, la qual depèn de la grandària del refugi.



Barraca d'aveall.



Coberta: vista exterior.

"avealls", tan populars al nostre poble) i els que serveixen per a cobrir pous d'aigua d'ús domèstic o pecuari.

Quant a la seua construcció, podem considerar 4 elements: murs, coberta, planta i

La *coberta* que tanca per la part superior l'espai contingut entre els murs.

Les pedres que la componen han de ser aplanades, per tal que puguen ser volades les unes damunt les altres